

P. I. C. PERSMATERIAAL VAN DE GROEPEN VAN
INTERNATIONALE COMMUNISTEN

ADMINISTRATIE:
H. CANNE MEIJER
TRANSVAALSTRAAT 125 (a)
A'DAM, GEM. GIRO C 2885

Deze mededeelingen worden
toegezonden aan de Rev. pers.
Men wordt verzocht te plaatsen
wat voor de lezers van belang
kan zijn. Op aanvraag krijgt
ieder deze mededeelingen ge-
regeld toegezonden. Gaarne
ontvangt het secretariaat de
uitgaven der verschillende or-
ganisaties als ruilmateriaal.

Amsterdam December 1930
Derde jaargang

No. 2.
No. 20.

DE POLITIEK VAN RUSLAND EN DE DERDE INTERNATIONALE
DE GRANATENLEVERANTIES VAN RUSLAND AAN DE DUITSCHE BOURGEOISIE (Vervolg).

II

Het eenheidsfront der fascistten en de IIIe Internationale in 1923.

Onder de druk van het Verdrag van Versailles, dat de arbeidersklasse en de middengroepen tot op het gebeente uitmergelde (en hen nog ongehoord uitbuit), ontstond reeds in 1919 een strooming binnen het Duitse "volk" om een "nationale bevrijdingsoorlog" tegen het Verdrag te beginnen. De linkschen (KAP en Bedrijfsorganisaties), zoowel als de KPD wezen deze politiek, die op een nieuwe onderwerping aan de Duitse bourgeoisie moest uitloopen, van de hand, en Wollheim en Laufenberg, die deze politiek verdedigden, werden uit de arbeidersbeweging gezet. Na 1921, na de NEP, verandert de KPD echter. Rusland had in 1922 het verdrag van Rapallo met de Duitse bourgeoisie gesloten en zoekt nu een nauwere aansluiting bij het industriele Duitsland. Daartoe bestrijdt het de groepen van de bourgeoisie, die zich naar het Entente-kapitaal oriënteeren. Daartoe ondersteunt het de groepen, die zich van het Entente-kapitaal willen losmaken, om zich naar het Russische te oriënteeren. Deze groepen vonden hun verzamelpunt bij de fascistten.

We zullen nu aantoonen, hoe de derde Internationale metterdaad een eenheidsfront met de fascistten aanging en op een "nationale bevrijdingsoorlog" aanstuurde, waarbij de arbeiders weer in het vuur gebracht werden voor de belangen van het Duitse en... het Russische kapitaal.

25 Juli 1923 spreekt Ruth Fischer (Bestuur KPD) voor een vergadering van studenten te Berlijn over het onderwerp: "Waarvoor stierf Schlageter?" (Opmerking: Schlageter, een fascist door de Franschen doodgeschoten). Ze sprak:

"Het Duitse rijk, de Duitse cultuurgemeenschap, de eenheid der natie, kunnen alleen gered worden, als gij mijne heeren van de Duitse-Völkische zijde (de fascistten, PIC) erkent, dat gij geëenzaam moet strijden met de massa's, die in de kommunistische partij georganiseerd zijn"... "Gij roept tegen het Jodenkapitaal op, mijne Heeren?... Volkomen juist. Trap de Jodenkapitalisten nêr, hang ze aan de lantaarn op, vernietig ze." (In de discussie zei Dr. Rosenberg (KPD): "De KPD zou met een groote lijst van doden naar voren kunnen komen (Liebknecht, Rosa Luxemburg) maar het verleden moet begraven blijven, het gaat er nu om, de dingen, die ons vereenigen, naar voren te brengen.")

En de "Rote Fahne" (18 Aug. 1923) voegt er aan toe: "Zelfs met lui, die Liebknecht en Rosa Luxemburg vermoord hebben, zullen we samengaan, als ze in onze rijen treden".

We zien hieruit, dat de KPD zich, volkomen bewust, niet instelde op de proletarische revolutie, maar op de nationale bevrijdingsoorlog onder leiding van de oude Duitse generaals. Daarbij zou ook de arbeidersorganisatie van Roode Frontstrijders in dienst van de bourgeois belangen gesteld worden. Clara Zetkin (KPD) bood in het parlement heel gewillig haar diensten aan. Ze zei naar aanleiding van het verdrag van Locarno:

"Duitslands toekomst berust op een nauwe belangengemeenschap in maatschappelijk, politiek, en wanneer het zijn moet, OOK IN MILITAIR OPZICHT met de Sovjet Unie... Ik geloof zelfs, in tegenstelling tot de heer Wells, dat het niet zoo zonder vooruitsicht is, zodals hij zich dat voorstelt, dat onder bepaalde omstandigheden SAMENWERKING TOT STAND KOMT TUSSEN DE RIJKSWEER EN DE ROODE FRONTSOLDATEN"...

Hoe kan de Derde Internationale dit alles verantwoorden?

(Boecharin, "Inprekorr" 1927, No. 37, blz. 776):

"Wanneer wij van de verdediging van ons vaderland spreken, dan gaat het om het rechtvaardigen van een oorlog, die door ons wordt gevoerd. Lenin stond niet op het standpunt, dat iedere oorlog verkeerd is, ALLEEN OMDAT HET EEN OORLOG IS. De oorlog is een kwaad en hij moet bestreden worden, als hij door de imperialistische staten gevoerd wordt. Maar we kunnen en moeten een oorlog ondersteunen, niet alleen als de arbeidersklasse de macht in handen heeft en haar staat verdedigt; een oorlog kan ondersteund en gerechtvaardigd worden, als het een nationale en vooruitstrevend- nationale bevrijdingsoorlog tegen de imperialisten is, ZELFS ALS HET PROLETARIAAT NOG NIET DE LEIDING HEEFT"...

Dat dit standpunt niet alleen gold voor de bevrijdingsoorlogen der koloniale "volken", maar ook op het Duitsland van 1923 werd toegepast, blijkt duidelijk uit de

"Stellingen en resoluties aangenomen op het Ex. Comm. der IIIe Int. in December 1926. Zie: Inprecorr (Eng. uitgave) 1927, No. 11, blz. 220.

"Voor zoover Duitsland een overwonnen en uitgeplunderd land was, onderworpen door het overwinnende imperialisme van de Entente, en dientengevolge een land werd, dat, onder bepaalde voorwaarden in staat was, EEN RECHTVAARDIGE OORLOG VOOR NATIONALE BEVRIJDING tegen de imperialisten van de Entente te voeren, en voor zoover deze verdediging van haar onafhankelijkheid door de bourgeoisie werd gesaboteerd, was het de taak van de communisten, de aarzelende en laffe onwil van de Duitse bourgeoisie tegen het Entente-imperialisme op te stuwen, door een krachtige tusschenkomst van de arbeidende massa's. (De bourgeoisie was niet "nationalistisch" genoeg, PIC). IN DIT GEVAL WAS HET NOODZAKELIJK, DE KAPITALISTEN ALS DE VERRADERS VAN DE HEERLE DUITSE NATIE TE DOEN ZIEN, en HET PROLETARIAAT ALS DE EENIGE WERKELIJKE STRIJDEERS VOOR DE BEVRIJDING VAN HET HEELE LAND TEGEN DE VREEMDE IMPERIALISTEN te toonen... Daarom kon de arbeidende klasse de kwestie van de nationale verdediging voor Duitsland niet zoo stellen, zodals ze het in een imperialistisch Duitsland had moeten doen."

Voorloopig willen we hiermee volstaan. Duidelijk blijkt, dat Duitsland als een "kolonie" van het Ententekapitaal werd beschouwd en dat daarom de arbeiders onder leiding van hun bourgeoisie de nationale bevrijdingsoorlog moesten voeren, net als in Indië. Nu willen we onze aandacht richten op een bijzondere periode uit deze "Ruhroorlog". We bedoelen het geheime militaire verbond, dat de Russen met de Duitse bourgeoisie gesloten hadden, om de wapeningsindustrie voor de oorlog naar Russische bodem te verplaatsen. We zullen het nu dus hebben over de "Sovjet-granaten".

FBI

De wapening van de Duitse bourgeoisie is een onderdeel van het zoeken naar bondgenootschappen met kapitalistische staten. In November 1926 lakte het uit, dat de Junkerfabrieken uit Duitsland naar de Duitse oorlogsindustrie naar Russische bodem hadden overgevracht. Hoewel het kerk werd voorgesteld, dat het hier een particuliere concessie aan het buitenlandsch kapitaal betrof, bleek al heel spoedig, dat dit niet het geval was, maar dat het het uitvloeisel was van een geheime militaire overeenkomst tusschen het Duitse ministerie van Oorlog en Rusland.

Aangezien de CPH deze feiten nog steeds voor haar leden verbergt en ze als leugen en laaster kwalificeert, willen we de voor ieder duidelijke bewijzen nog eens geven.

"Rote Fahne", 7 Oct. 1928: "Het spreekt van zelf, dat de Sovjet-regering destijds (1922 PIC) de vijandigheid van het door de Entente overwonnen, neergelagen Duitsland in haar eigen revolutionair belang BIJ HET AFSLUITEN DER JUNKER-OVEREENKOMST BENUTTE".

Boecharin, "Inprekorr" 1927, No 11, 25 Jan., verdedigt de wapening der bourgeoisie als volgt:

"Gij weet allen heel goed, dat Duitsland indertijd de meest vredelievende gezindheid tegenover ons belichaamde, waarbij een buitengewoon groote rol gespeeld werd door de omstandigheid, dat Duitsland tijdelijk blootgesteld was aan een nationale onderdrukking, een vernedering en een directe uitplundering van de kant van de imperialistische staten. Ik vermeld hier overigens, dat zoowel onze partij, als ook alle andere communistische partijen, juist deze bijzondere toestand van Duitsland in aanmerking genomen, het met het volste recht voor mogelijk hebben gehouden, zelfs een burgerlijk Duitsland tegen de vergewaldigingen van de kant van de imperialistische staten te verdedigen."

... Wanneer tegenwoordig eenige politikers van het burgerlijk Duitsland, hun sociaaldemocratische spreekbrompetten, en de ultra-linksche renegaten van het communisme probeeren, om onze houding in dit vraagstuk voor te stellen als een soort zondeval en misdaad van onze kant, dan kunnen we hun vanaf deze tribune nogmaals verklaren, dat de communistische partij van ons land, en de door deze communistische partij geleide Sovjet-staat steeds en overal aan de zijde zal staan van alle onderdrukte, onderworpen en ZELFS NATIONAAL BURGERLIJKE STATEN, in die gevallen, waarin ze van alle kanten door imperialistische roovers worden aangevallen. Dat is onze lijn, DEZE LIJN HEBBEN WE DOORGEVOERD en zullen we doorvoeren, voor zoover zulke gevallen OOK IN DE TOEKOMST voor zullen komen.

Arthur Ewert (Bestuur KPD) sprak op het districtscongres der KPD te Hamburg als volgt (volgens de communistische Hamb. Volkszeitung van 1 Maart 1927):

"Nu nog een enkel woord over de Sowjet-Granaten. Partijgenooten. Nemen we Bijv. de Turksche regeering. Deze voerde een oorlog tegen Griekenland. En ook aan de Turksche regeering is door de Sowjetregeering wapenmateriaal geleverd. Dit is een vaststaand en onbestreden feit. Dezelfde Turksche regeering heeft echter tegelijkertijd de communisten in Turkije ten scherpste vervolgd. Ook dit is een onbestreden feit. Onze partij in Turkije werkte onder de moeilijkste omstandigheden en desondanks werd de strijd van deze nationaal Turksche regeering tegen de voortroepen van het Westersch imperialisme door Sovjet-Rusland ondersteund. Dit moet men de arbeiders duidelijk maken..."

We gelooven, dat hieruit genoegzaam blijkt, dat de bewapening van de Duitse bourgeoisie door Rusland een feit is, of in ieder geval was. We weten niet hoe dezaken nu staan. Wel weten wedat in September en October 1926 nog 3 schepen met Sowjetgranaten in Stettin werden gelost. Het waren: de Gothenberg, de Arthushof en de Kolberg.

Merkwaardig is ook, hoe duidelijk de KPD als werktuig van de buitenlandse politiek van Rusland optreedt. Op 26 Maart 1926 stemde de KPD in de Rijksdag voor een geheim militair fonds van 60½ miljoen Mark, terwijl ze tevens voor de benoeming van verschillende officieren stemde. Aanvankelijk was deze geragslijnt niet te verklaren. Maar later bleek, dat deze officieren bij de productie in Rusland betrokken waren, waartoe ook de 60½ miljoen ~~st~~ dienden.

Een particuliere concessie?

Ten slotte willen we nog onder het oog zien, of het hier een gewone particuliere concessie of een regeeringsovereenkomst betrof. Daartoe zij dan opgemerkt, dat inderdaad de firma Junker de overeenkomst afsloot. Maar nu is de kwestie deze, dat de Junkerfabrieken wapenfabrieken zijn en dat de Duitse staat ze daarom onder zijn controle heeft. De Duitse regeering bezit daan ook 80% van de aandelen. Achteraf blijkt dan ook, dat de directie der Junkerfabrieken eerst niet al te veel voor het geval voelde, maar dat ze door het Ministerie van Oorlog gedwongen werd. Dit blijkt uit een gedenkschrift van de Junkerwerken, dat begin 1926 aan de staatsautoriteiten werd uitgegeven. (Ook dit was een geheim document omdat het de wapenindustrie betrof). De directie schrijft nu:

"De Junkerfabrieken aarzelden, maar het Duitse ministerie van oorlog dwong ze, deze opdracht als vaderlandsche plicht te aanvaarden, omdat de zaak van politieke en militaire aard zou zijn. Dat was het standpunt van het ministerie en het ministerie verklaarde zich bereid, het financiële risico en eventuele verliezen uit eigen middelen te dekken. Het kapitaal, dat het ministerie ter beschikking van de firma wilde stellen, bedroeg 21 miljoen goudmark. Het ministerie verlangde absolute geheimhouding. De vier afgevaardigden reisden onder aangenomen namen en met valsche passen".

Hiermede is, meenen we, een einde gemaakt aan het sprookje, dat het een particuliere concessie zou zijn.

Uit dit alles blijkt, dat Rusland met de overgang naar de NEP niet meer het bolwerk van de revolutie was, maar dat het werd tot het kapitalistische bondgenooten zoekende staatskapitalisme. Bondgenootschappen van economische EN militaire aard

Boecharin, 4e wereldcongres in Moskau 1922:

"Er is geen principieel verschil tusschen een leening en een militair verbond. En ik beweer, dat we al zoo gegroeid zijn, dat we een militair bondgenootschap met een andere bourgeoisie kunnen sluiten, om door midde l van deze burgerlijke staat een ander burgerdom neer te slaan. Wat later gebeuren zal onder bepaalde machtsverhoudingen, dat is makkelijk te begrijpen, dat is zuiver een vraag van strategisch-tactische doelmatigheid. Zoo moet men het nu het program opstellen.

Bij deze vorm van landsverdediging, van een militair verbond van burgerlijke staten, is het de plicht van de kameraden in zoo'n land, DIT BLOK NAARE DE OVERWINNING TE VOEREN."

De verdediging van het Littausche "vaderland".

Het wordt door verschillende aanhangers van de Derde Int. wel voorgesteld, alsof de "Ruhrpolitiek", of zooals de tegenstanders het noemen de "Granaten-politiek", van de Derde Int. een tijdelijke afwijking, een "fout", een "vergissing" is geweest. Wij kunnen deze meening niet deelen. Eersten, omdat de IIIe Int. ook nu nog deze politiek als hoogste politieke strategie laat gelden en Boecharin verklaart: "Dat is onze lijn, deze lijn hebben we doorgevoerd en zullen we ~~ook~~ doorvoeren, voor zoover zulke gevallen OOK IN DE TOEKOMST zullen voorkomen".

Inderdaad heeft de Derde Int. deze politiek "ook in de toekomst" doorgevoerd. Dit was bij het conflict tusschen Polen en Littauen, toen de Polen de stad Wilna opeischten. Tenslotte werd het conflict door de Volkenbond "geregeld".

Zooals destijds de Amerikaansche president Wilson de oorlog inging onder de leuze van de verdediging van de "democratie", zoo drijft Moskau de arbeiders nu de oorlog in onder de leuze van de verdediging van de "onafhankelijkheid", van hun "vaderland". Toen Littauen door Polen bedreigd werd, was dit meteen een bedreiging voor Sovjet-Rusland, omdat het Poolsche gebied, de Poolsche macht, bij het verloren gaan van Littauen vergroot zou worden. En Rusland heeft natuurlijk niet graag van die groote buren naast zich. De buitenlandse politiek van Rusland verlangde daarom, dat de "onafhankelijkheid" van Littauen gewaarborgd bleef en dus stelde het de Derde Internationale in zijn dienst.

"Rote Fahne" van 27 Juli 1927; "De "Iswestia" wijst waarschuwend op het oorlogsgevaar in het Oosten en schrijft, dat de Sovjetregeering zich niet door zal laten beïnvloeden, dat het kleine Littauen de veiligheid van Polen zou bedreigen. De houding van de Littausche regeering in het Poolsch-Littausch conflict is wel is waar niet doelmatig en wordt door de Sovjetregeering, maar toch zal de Sovjetregeering in het belang van de vrede alleen in een oplossing toestemmen, waarin Littauen en Polen als gelijkberechtigden optreden IN DE ONAFHANKELIJKHEID VAN LITTAUEN GEWAARBORGD IS".

"Rote Fahne" 11 December 1927: "Wij behalen... het kleine Littauen wordt met verlies van zijn onafhankelijkheid bedreigd. De Littausche boer wordt met de terugkeer onder het juk van de Poolsche grootgrondbezitters bedreigd. Het is bedroevend, dat in zulk een oogenblik van het grootste gevaar de noodzakelijke samenvatting van krachten niet aanwezig is. In deze critieke dagen blijft ons standpunt klaar en ondubbelzinnig. We zijn tegen iedere overweldiging van kleine volken, tegen iedere aanval op hun onafhankelijkheid".

We staan hier voor het feit, dat de arbeiders het zich tot plicht moeten maken (volgens de Derde Int.), hun kapitalistische vaderland te verdedigen. EEN TWEDE 1914.

Heel duidelijk blijkt dit uit een oproep, die door de Derde Int. werd gepubliceerd en die we hieronder laten volgen. Daarbij dient dan opgemerkt, dat in deze oproep wel gesproken wordt over de bestijding van het fascistische Littausche regering, maar dat kan toch aan de wezenlijke inhoud, de gevolgen van deze politiek niets veranderen. De praktische gang van zaken is een verbond met de oorlogszuchtige elementen in Littaun, om hun "vaderland" te verdedigen. De oproep luidt als volgt:

Manifest van de KPLittaun, de KPD, de KPPolen, de KPWest-Wit Rusland, Ukraine en Letland.

"De volkmassa's van Littaun staan voor een groote taak: VOOR DE VERDEDIGING VAN DE ONAFHANKELIJKHEID VAN HUN VADERLAND..."

"ARBEIDERS EN BOEREN VAN LITTAUN

Bedenk, dat de bezetting van Littaun door Pilsodski... dubbele verdrukking en dubbaleuitbuiting door de Poolsch-Littausche bourgeoisie beteekent. Bedenk, dat achter de bajonetten van Pilsodski de belangen van de Poolse landbezitters verborgen zijn, die slechts een gedachte hebben: hun bezittingen te Uwen koste te herstellen... Alleen een arbeiders- en boerenregering, die de werkelijke belangen van de arbeidende massa's in stad en land vertegenwoordigt, is werkelijk in staat, de onafhankelijkheid te verdedigen." (Inprecorr, Eng. uitg. 1927, No. 71, blz. 1620).

Samenvatting.

Samenvattend meenen we te moeten vaststellen, dat de politiek van de Derde Internationale bij het uitbreken van een nieuwe wereldoorlog tot een ontzettende nederlaag van de arbeiderklasse voert. De arbeiders, die in de waan verkeren, dat de Derde Internationale een nieuwe wereldoorlog met de strijd tegen de wereldbourgeoisie zal beantwoorden, zullen bedrogen uitkomen. Rusland en de Derde Internationale scharen zich aan de zijde der "onderdrukte bourgeoisie" en "het is plicht der partijgenooten, dit blok naar de overwinning te voeren". Deze lijn hebben we doorgevoerd en zullen we ook in de toekomst doorvoeren.

Daarmee stort de Derde Internationale ineen, zoals in 1914 de Tweede Internationale ineenstortte. Daarmee levert de Derde Internationale het slechtste op het altaar van "de opbouw van de nationale productiekrachten in Rusland". De partij heeft reeds geleerd dat dit de bitter waarheid is. Duitsland bewees het in 1923, Littaun in 1927, China in 1925-28.

Het wordt daarom hoog tijd, dat de revolutionaire arbeidersklasse in Europa zich niet langer als werktuig van de buitenlandsche politiek van Rusland laat gebruiken, maar dat ze breekt met de Derde Internationale en een zelfstandig revolutionair strijdfrent tegen IEDERE bourgeoisie vormt. De arbeiders hebben geen vaderland en we voelen er niets voor, om de onafhankelijkheid van het vaderland "onzer" bourgeoisie te verdedigen, al heeft ze dan ook een verbond met Rusland gesloten.

Los van Moskou, los van de wolven in schapevacht, is het parool, om met zelfstandige klassenelischen in de strijd te treden voor de doorvoering van DE SOCIALE REVOLUTIE ;

DE VERSCHILLEN IN DE OPVATTINGEN

7

VAN DE IWW IN AMERIKA

XXXXXXXXXX

EN DE RADENBEWEGING IN DUITSCHLAND.

II.

Structuur en doel van de Radenbeweging.

Bij de Radenbeweging is het verband tusschen structuur en doel even duidelijk als bij de IWW. Ten minste voor de arbeiders in Europa. Voor de Amerikaansche arbeiders is het misschien niet zoo duidelijk, omdat de Radenbeweging aan de praktijk der revolutie ontsprongen is... en de Amerikaansche arbeiders nog geen glimp van een revolutie gezien hebben. De Radenbeweging is geen "oorlogskind", zoals Wagner

meent, maar een "kind der revolutie". Toen in Nov. '18 in Duitsland de revolutie uitbrak, was in een paar weken het heele land met Bedrijfsorganisatie's overdekt, die zich plaatselijk en landelijk tot Raden verbonden. Bij deze Radenvorming moeten we vooral in het oog houden, dat ze NIET het resultaat waren van de propaganda voor een nieuwe organisatievorm. Wel is waar hadden de Russische arbeiders in Nov. '17 met behulp van Raden de macht veroverd, maar bij de massa der Duitse arbeiders was dit feit door de strenge militaire censuur nauwelijks bekend. Dat de Duitse arbeiders ondanks hun onbekendheid met het Sowjet-systeem toch de organisatorische voetsporen der Russische arbeiders drukten, beteekent daarom niet meer en niet minder, dan dat het de "natuurlijke" organisatievorm der arbeiders in de strijd voor de vernietiging van het kapitalisme was. Naar onze overtuiging zal dat in Amerika ook zoo zijn. De IWW zal dat gauw genoeg ervaren, als in Amerika DE MASSA'S ZELF over de heele linie in beweging komen, d.w.z.: als een revolutie uitbreekt. Want wat is een "revolutie"? Het is niet anders,

dan dat de breede massa's zelf actief in het maatschappelijke economische en politieke leven ingrijpen. De psychische krachten bruischen overal op en breken zich in spontaan gevormde organisatie's baan. Zoodra deze zelf-activiteit terugbebt, zoodra de massa's de behartiging hunner belangen weer aan "vertegenwoordigers" overdragen, is de "revolutie" voorbij.

Deze massa-activiteit is voor de heerschende klasse natuurlijk buitengewoon gevaarlijk en daarom grijpt ze terstond in, als ze zich openbaart. Moge de actie ook op economisch terrein haar uitgangspunt hebben, het machtsapparaat der bourgeoisie brengt hem terstond op politiek gebied over. Daardoor moeten de massa's willens of onwillens hun krachten tegen de staat richten, om deze te vernietigen. In de strijd worden de massa's daardoor volkomen geradicaliseerd; de ontwikkeling van de strijd voert daardoor tot een ontkenning van de oorspronkelijke uitgangspunten van de strijd.

De Duitse revolutie heeft ons doen zien, langs welke banen de vernietiging van de kapitalistische staat verloopt. Om macht tegenover macht te plaatsen, waren de arbeiders gedwongen, de groot-bedrijven te bezetten, om ze als strategische punten in de klassenoorlog te bezetten. Het bezetten der bedrijven betoekende in Duitschland nog niet de opheffing van het privaatbezit, het was voorloopig niet anders dan een oorlogsmaatregel. Van een opheffen van het privaatbezit, van het voortzetten der productie onder leiding der arbeiders zelf, kon eerst sprake zijn, als de politieke macht der heerschende klasse gebroken was, als de machtsmiddelen van de kapitalistische staat (en daarmee deze staat zelf) vernietigd waren. Hiertoe is het echter niet gekomen: de arbeiders werden verslagen.

Het is dus niet toevallig, dat de arbeiders geen industrie-organisatie's vormden. En ook kwam het niet, doordat de politieke partij (de KAPD) dit verhinderde, zoo als Wagner meent. De vorm der Radenorganisatie werd bepaald door de voorwaarden voor de vernietiging van de kapitalistische staat. De arbeiders waren gedwongen, als klasse tegen de bourgeoisie op te treden, zonder er zich om te bekommeren, tot welke industrie ze behoorden. Daarom is de structuur der Radenbeweging in overeenstemming met het doel. ~~YANXANX~~ De gebeurtenissen in Duitschland hebben praktisch doen zien, dat het eerste beginsel van de proletarische revolutie is gelegen in de verovering van de economische en de politieke macht. Ze zijn onverbreekelijk verbonden: ze vormen twee kanten van hetzelfde ding. Als we de bedrijven bezet hebben, kunnen we deze economische macht niet handhaven, als we de politieke macht van de bourgeoisie niet vernietigd hebben. En we kunnen de politieke macht van de bourgeoisie niet vernietigen, als we de bedrijven niet in handen hebben. Het is niet goed, om dit punt van verschil met de IWW, die van een verovering van de politieke macht niets wil weten, te versluieren.

Partij en Radenbeweging

In verband met de verovering van de politieke EN de economische macht door de Raden, moeten we een enkel woord aan de rol van de politieke partij in de revolutie wijden. Op dit punt is nog geen eensgezinde opvatting in de Radenbeweging aanwezig, en daarom willen we alleen spreken over het standpunt, dat de AAUD en de Gr.v.Int.Comm. (Holland) in deze zaak innemen. Kort samengevat komt dit standpunt hierop neer, dat de Radenbeweging volkomen los van iedere politieke partij dient te staan en dat de politieke EN de economische macht door de Raden uitgeoefend dient te worden.

Zeer zeker hebben we de overtuiging, dat er altijd partijen zullen zijn. De verschillende partijen zijn immers uitdrukking van het feit, dat er binnen de arbeidersklasse verschillende opvattingen omtrent de doorvoering van het communisme ontstaan. Nu kan de IWW wel meenen, dat ze zulk een volmaakt program heeft, dat er geen verschil van opvatting mogelijk is, maar waarschijnlijk zijn er bij een revolutie in Amerika toch nog wel aanzienlijke groepen arbeiders, die een andere opvatting van de doorvoering van het communisme hebben. Deze vormen natuurlijk een partij (zij het binnen of buiten de IWW, dat doet niet ter zake!), om de strijd tegen de naar hun overtuiging foutieve opvattingen der IWW te voeren. En als we ons niet vergissen, is dit verschil reeds heden ten dage binnen de IWW zelf aanwezig. Ten minste: de IWW omvat syndicalisten, marxisten, anarchisten en waarschijnlijk nog wel andere isten. Dat al deze groepen zich op hetzelfde program van de IWW kunnen vereenigen beteekent alleen, dat de IWW de problemen van de sociale revolutie nog niet heeft gesteld.

Meenen we dus, dat er in de revolutie verschillende partijen zullen zijn, zoo meenen we tevens, dat de Raden deze partijen geen organisatorische invloed mogen geven in hun apparaat. De proletarische partijen kunnen de propaganda voor hun opvattingen voeren, ook in de revolutie, maar ze blijven met hun handen van de Radenorganisatie af. De Radenorganisatie zal zelfstandig haar standpunt in de vraagstukken van het communisme bepalen.

Is de AAUD op dit punt te vertrouwen?

Jammer genoeg meent Wagner echter, dat de AAUD op dit punt niet te vertrouwen is, omdat.....ze zich naar zijn meening leelijk in de kaart heeft laten kijken bij een schrijven, dat Kamerad Mattick aan een conferentie der AAUD richtte. In dat schrijven zou Mattick dan uiteen gezet hebben, hoe een kleine groep in Chicago bezig was, de IWW in een Kommunistische Arbeiders Partij om te vormen. Wagner vertaalde een deel uit de betreffende brief, en ja, het stond er! En in plaats dat de AAUD tegen deze aanslagen op de IWW stelling nam,

protesteerde ze er met geen woord tegen. Volgens Wagner bleek hieruit overduidelijk, dat een vos wel z'n haren, maar niet z'n streken verliest, en dat de AAUD in werkelijkheid nog op het oude partijstandpunt staat.

Toen we het door Wagner vertaalde stuk gelezen hadden, zeiden we dadelijk: "Dat kan niet juist zijn." We kennen de meening van Mattick op dit punt te goed, dan dat we het mogelijk zouden achten, dat hij zulke waanzin gezegd zou hebben. Daarom legden we het oorspronkelijke schrijven met de Duitse text er naast... en bemerkten, dat Wagner het heele stuk verkeerd gelezen... en daardoor ook fout vertaald had. Van de omvorming van de IWW in een KAP is geen sprake. Er wordt alleen in gezegd, dat verschillende arbeiders in Chicago willen probeeren, een kern te vormen, die later de IWW het karakter der AAUD hoopt te geven. En verder wil deze kern trachten een KAP in Amerika te formeeren. Meer staat er niet en dat is dus heel wat anders dan Wagner er uit leest.

Wat is nu het karakter, dat deze KAP aan de IWW hoopt te geven? Wat is dat karakter der AAUD? Dat is het beginsel, dat de verovering van de politieke EN de economische macht onverbrekkelijk verbonden zijn en dat de arbeiders IN de revolutie de politieke machtspunten moeten bezetten. Deze groep is overtuigd, dat de tegenwoordige alleen-economische oriëntering der IWW, die haar hoogtepunt in de loontheorie van de IWW vindt, in een doodlopend slop voert. Ze is klaarblijkelijk van meening, dat de IWW zooals ze nu is, niet tegen de vraagstukken der revolutie opgewassen is, zoodat de revolutie over haar hoofd heen gaat. In wezen draait het om een "herziening" van de loontheorie, die de IWW aan Marx meent te ontleenen, maar die naar onze overtuiging in volkomen tegenstelling tot de marxistische waardeleer staat. Nu willen we er hier niet over twisten, of die theorie "marxistisch" is of niet. En ook willen we hier niet de onjuistheid dezer theorie aantonen. We willen er alleen op wijzen, dat de Radenbeweging in lijnrechte tegenstelling tot deze opvattingen staat. De loontheorie, die de grondpeiler van de IWW vormt, die haar heele structuur bepaalt, die haar opvattingen omtrent de doorvoering van het communisme ook volkomen bepaalt, wordt door ons NIET gedeeld. Naar onze overtuiging zal deze loontheorie de arbeiders van nederlaag tot nederlaag voeren en ZE ZAL DE IWW VERNIETIGEN, als ze haar niet spoedig opgeeft.

(Wordt vervolgd)

Amsterdam Januari 1931
Vierde jaargang
DE VERSCHILLEN IN DE OPVATTINGEN

No. 2
No. 7.

VAN DE IWW IN AMERIKA

EN DE RADENBEWEGING IN DUITSCHLAND.

III. IXXXIX (Slot)

"Wij bouwen de structuur
van de nieuwe maatschappij
in het omhulsel der oude."

Ten slotte willen we nog de aandacht vestigen op het verschilpunt, dat de IWW de structuur van de nieuwe maatschappij wil opbouwen in het omhulsel der oude, terwijl de AAUD dergelijke stoute plannen niet in haar program heeft. We hebben hier een van de grondstellingen van de IWW, het is zooveel als haar geloofsbelijdenis, het is de korte, krachtige formulering, waarop ze de arbeiders voor het communisme verzamelt, het is het centrale programpunt, dat in iedere krant wordt afgedrukt en dat men in bijna alle artikelen en redevoeringen terug vindt. De IWW acht de vorming van industrie-organisatie's op alle gebieden de onverwijlde lijke voorwaarde voor de doorvoering van het communisme. Zoo denkt de IWW twee vliegen in één klap te slaan: door de arbeiders in industrie-organisatie's te vereenigen zijn ze in de loonstrijd tegen het industrie-kapitaal opgewassen en tegelijk bouwen ze daarmee de organen, die de productie voortzetten, na de verovering van de economische macht.

Eigenlijk was het tamelijk overbodig van de IWW, om dit punt in haar program op te nemen. Het is nu eenmaal de hebbelijkheid of de onhebbelijkheid van iedere organisatie, dat ze meent, later geroepen te zijn, de productie onder het communisme ter hand te nemen. Iedere organisatie in de klassenstrijd meent, dat ze "de structuur der nieuwe maatschappij opbouwt in de schoot der oude". Het feit, dat de verschillende organisatie's een verschillende structuur hebben, drukt dan ook uit, dat ze alle een verschillende opvatting van de doorvoering van het communisme hebben. Er is een direct verband tusschen de structuur van een organisatie voor de praktische klassenstrijd en haar opvattingen omtrent het communisme.